

Úkolem této práce je postihnout liturgii nedělní bohoslužby Českobratrské církve evangelické z hlediska ekumenických principů, jak jsou obsaženy především ve starocírkevních symbolech a odkazu ekumenických koncilů prvních staletí. Smyslem tohoto zkoumání je ozřejmit ekumenický nárok některých liturgických reforem v Českobratrské církvi evangelické, jakož i poukázat na některé nedostatky křesťanské bohoslužby obecně. Dogmatickým východiskem studie je Nicejsko-cařihradské vyznání víry, a to především ve svém eklesiologickém a inkarnačním článku. Práce však místy vědomě překračuje hranice úzce vymezené dogmatickými základy a zamýšlí se nad některými liturgickými formami a projevy i z hlediska všelidské existence. Smyslem následujících řádků není předložit hotový koncept ekumenicky korektního bohoslužebného slavení, nýbrž naznačit směr, kterým by se případná liturgická obnova v Českobratrské církvi evangelické mohla ubírat.